

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

26. maj 2021

Besvarelse af spørgsmål 497 alm. del stillet af udvalget den 29. april 2021 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Preben Bang Henriksen (V)

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Idet der henvises til erhvervsministerens svar på ERU alm. del – spm. 433 anmodes ministeren om at kommentere det forhold, at der øjensynlig ikke ved udbetaling af støtte efter Covid-19 bestemmelserne modregnes for gæld til det offentlige. Ministeren bedes i den forbindelse – eventuelt efter samråd med Justitsministeriet – redegøre for de muligheder, som staten har for modregning ved udbetalinger fra staten til modtagere, der samtidig har gæld til det offentlige. Således bedes oplyst, hvilke af de almindelige fornueretlige regler for modregning, der ikke skulle være opfyldt for modregning. Det lægges til grund, at der er identitet mellem modtageren af støtte og skyldneren.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Regeringen og et bredt flertal af Folketingets partier, herunder Venstre, har i en række politiske aftaler fastsat rammerne for de Covid-19-relaterede kompensationsordninger, som administreres af Erhvervsstyrelsen. Her har vi løbende balanceret hensynet til hurtig udbetaling og imødegåelse af svindel for at sikre, at skatteborgernes penge anvendes bedst muligt. Denne afvejning har aftalepartierne været meget bevidste om, når vi har indgået aftaler om hjælpepakker.

Således har vi i fællesskab fastlagt retsreglerne for kompensation til virksomheder, herunder at gæld til det offentlige ikke indgår i de betingelser, virksomhederne skal opfylde for at have adgang til kompensation. Det er altså retsregler, der er opstillet på baggrund af brede politiske aftaler og efter høring blandt aftalepartierne.

Hensigten med hjælpepakkerne er at give dansk erhvervsliv gode forudsætninger for at komme igennem denne svære tid, og det kræver, at hjælpen kommer hurtigst muligt ud. Omvendt er der taget en række initiativer, der skal modgå forsøg på svindel mv. med ordningerne.

Hertil bemærkes det, at gæld til det offentlige ikke nødvendigvis er udtryk for forsøg på svindel fra virksomhedens side. Fx vil der være mange virksomheder, der har skyldige beløb til staten, som de ganske enkelt endnu ikke har indbetalt.

Samtidig understreges det, at virksomheder fortsat skal betale, hvad de måtte skyldte staten. Det kan i den forbindelse bemærkes, at Covid-19-relateret kompensation tæller med i virksomhedens omsætning. Det vil sige, at virksomheden også kommer til at betale skat af den kompensation, der eventuelt modtages.

Der er ikke i lovgrundlaget for kompensationsordningerne fastsat særlige bestemmelser om adgangen til modregning. For så vidt angår statens mulighed for modregning, jf. de almindelige formueretlige regler for modregning, er det umiddelbart vurderingen, at der ved et krav om modregning af gæld til det offentlige ved udbetaling af Covid-19-relateret kompensation vil være tale om såkaldt tvungen, ikke-konneks modregning. En sådan modregning vil skulle leve op til en række betingelser, der fremgår af Justitsministeriets bidrag til besvarelsen herunder.

Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde om betingelserne er opfyldt og kan ultimativt kun afklares ved domstolene. Jeg vil dog gerne gentage, at det brede flertal i Folketinget, der står bag hjælpepakkerne til erhvervslivet, ikke har indrettet ordningerne således, at der skal ske modregning.

Justitsministeriet oplyser følgende:

”Justitsministeriet kan oplyse, at modregning er en formueretlig ophørsgrund, som indebærer, at fordringer mellem to parter kan ophøre i det omfang, de dækker hinanden. Uden for aftaler om modregning, det vil sige i tilfælde af tvungen modregning, sondres der mellem såkaldt konneks og ikke-konneks modregning. Der er tale om konneks modregning, hvis to krav udspringer af det samme retsforhold. I sådanne tilfælde er der en videre adgang til at foretage modregning.

De almindelige modregningsbetingelser er udviklet i retspraksis. Ved tvungen, ikke-konneks modregning, hvor kravene ikke udspringer af samme retsforhold, skal en række betingelser være opfyldt.

Den, der ønsker at modregne, skal for det første afgive modregningserklæring over for den, med hvem der ønskes modregnet. Erklæringen har karakter af påbud og har virkning fra den kommer frem.

Herudover skal fordringerne være udjævnelige, hvilket betyder, at de skal være af samme art, og at der som udgangspunkt ikke kan modregnes i beløb, der som følge af aftale, almindelig opfattelse eller lov må anses for øremærkede.

Fordringerne skal desuden være afviklingsmodne, hvilket betyder, at forfaldstidspunktet og frigørelsestidspunktet skal være indtrådt for de to krav.

Fordringerne skal derudover være gensidige, hvilket er tilfældet, hvis fordringerne består mellem de samme to parter. Det bemærkes hertil, at det er fastslået i retspraksis, at staten i modregningsmæssig henseende skal betragtes som én enhed. Det betyder, at en statslig myndighed, der skylder en borger eller virksomhed et beløb, kan benytte en fordring mod borgeren eller virksomheden, som tilkommer en anden statsmyndighed, til modregning i borgerens eller virksomhedens krav.

Ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 186 af 22. november 1983 er statslige styrelser dog anmodet om at undlade at modregne statslige krav uden for formuerettens område (f.eks. skatterestancer, moms krav, bødekra v mv.) i formueretlige krav (f.eks. vederlag for leverancer, arbejds- og tjenesteydelser) mod staten.

Herudover skal modkravet være tilstrækkeligt klart, og modkravet skal være retskraftigt. Modkravet må således ikke være bortfaldet ved f.eks. forældelse.”

Med venlig hilsen

Simon Kollerup